

БРУДЖАНСКИ

НОВИНИ

ADRESA:
„Ştiri
Dobrogea“
Str. „Reg. Cerol“ 33 a.
Bazargic

АБОНАМЕНТЪ:
За 1 година 200 лей
За 6 месеца 120 лей

actor: Nicolai Mincev

Inscrie la Trib. Caliacra No. 6

НО НАСЛЕДСТВО

1939-та си
рена въ човъ-
които се
ей, усилията
направи да
бъне катастро-
на празни.
колесница на
ръстосва нано-
длъжъ и
несигур-
на пакъ на-
ловнитъ и ма-
лага на човъ-
трупани отъ
кове, неговото
койствие и мир-
жестуване.
егова цивилиза-
ижда наново въ
1939-та
скрата на стра-
пожаръ всрѣдъ
атмосфера на
кълбо и само
чудо може
трати общата
обално надъ
роди смъртъ,
страдание и о-
ирни бойни по-
есмѣтни ранни
дълбинитъ на
океани — съ
новѣшки трупо-
та.

е башитъ на
и децата на
щи, почерни дни-
и млади вдо-
рдцата на хи-
ри майки...

ави десетки на-
бойна нота,
ощъ на стражъ
веритъ на свои-
рани, тръпнещи
трещия денъ, за-
почивката, ра-
и спокойствието
огнища.

она е нейното
следство. И за-
1939-та
та, ще оста-

не паметна въ историята
на човѣчеството, наредъ
съ това на нейната дъ-
лечна сестра 1914 год.

И съ това тжжно на-
следство ние посрѣгнах-
ме новата 1940 година...

Народитъ, едни увѣре-
ни въ себе си, други —
изстрадали и уморени, но
всички тревожни и на-
плашени, колѣничили
предъ изгрѣващото слън-
це на новата 1940-та го-
дина, гледатъ и искатъ
да видятъ въ бъдещето
сияйниятъ ликъ на единъ
всеобщъ миръ, който да
озари душитъ имъ, да
изгони изъ тѣхъ зло-
то и умразата, да измие
следитъ на пролѣтата
кръвъ по земнитъ бойни
поля и да въдвори меж-
ду тѣхъ желаното брат-
ство, любовъ и справед-
ливостъ, и сплотени, да
се залозятъ въ мирно
строене на общиятъ
храмъ на своето щастие
и култура.

Дано днитъ на 1940-та
година донесатъ всичко
това!..

НИКОЛАЙ МИНЧЕВЪ

ТУРСКОТО

ПРАВИТЕЛСТВО ПОЛУЧАВА ПЪЛНОМОЩИЯ

Истамбулъ 17. (Ра-
доръ) — Турското пра-
вительство е вложило въ
парламента единъ зако-
нопроектъ за защита на
народното стопанство,
чрезъ който правител-
ството получава пълно-
мощия, които ще упо-
требя въ случай на вой-
на или въ случай на
опасностъ за държавата,

БОНОВЕТЪ

ЗА ПРОДОВОЛСТВАНЕТО
НА ВОЙСКАТА ЩЕ БЪДАТЪ
ПРИЕМАНИ НАТО ГАРАН-
ЦИИ ОТЪ ДЪРЖАВНИТЪ
ЖЕЛѢЗНИЦИ

Главната Дирекция
на Ром. Държ. Желѣз-
ници е решила, че гаран-
циитъ на стойностъ надъ
12.000 лей, които се
влагатъ за търгове или
контракти, да съдържатъ
задължително и 25 на
сто отъ стойността си
въ бонове за продовол-
ствието на армията.

Боновеитъ ще бъдатъ
приемани въ номинална-
та имъ стойностъ, както
и другитъ държавни об-
лигации.

Брюкселъ 17 (Радоръ)
Кореспондентътъ на а-
гения Белга отъ Бер-
линъ съобщава, че се
потвърждава какво, че
италийския воененъ ма-
териалъ, предназначенъ
за Финландия, който бѣ-
ше блокиранъ въ Гер-
мания е билъ освободенъ.

Върва се, че материа-
лтътъ е билъ върнатъ
назадъ въ Италия.

съ цель да спаси нейна-
та икономика.

Закоа дава възмож-
ностъ на правителството
да реквизира всичкитъ
индустрии, вземайки вре-
менно тѣхното ржково-
дене и пр.

ЧЕТИ В-КЪ

ДОБРУДЖАНСКИ
НОВИНИ

Едно безплодно години

Думата ни е за кул-
турния животъ на наше-
то малцинство.

Бѣха времена, когато
условията за културенъ
животъ у насъ не са
били по-благоприятни
отколкото днесъ, и все
пакъ, на тази жизнена
нужда служеха, съ усър-
дие и жръ, преданни
ратници. Това именно
бѣха щастливи указания,
които обляхваха съ
сладка надежда зажад-
нѣлатъ души на нашитъ
братя отъ градове и се-
ла за по-вече просвѣта,
по-вече култура.

Създаваха се поредъ,
тогава, театрални трупъ,
пѣвчески хорове, орке-
стри. Устройваха се за-
бави, сказки, замислиха
се и се основаха тукъ-
тамъ обществени библи-
отеки, печатаха се книги,
списания, вестници. То-
гава още, всѣки новъ
починъ за общокулту-
ренъ напредѣкъ нами-
раше отзвукъ въ сърд-
цата на безброй млади,
дори неукни, но любоз-
нателни младежи, на-
мираше удобрието и
подкрепата на по-стари-
тѣ. Населението отъ
всѣкжде разтв раше топ-
ли родителеки обятия за
своитъ млади сили, кои-
то безкористно, съ всич-
кия жаръ на своя идеа-
лизъмъ искаха да го по-
ведатъ къмъ новитъ за-
воювания на духа.

Въ скромни прояви,
между народа и неговитъ
духовни водачи, се
пиментираще она кул-
турна традиция, която,
за гордостъ на племето
ни, е неговъ отличите-
ленъ белегъ. Защото,
както е било и въ мрач-
ното минало на народа
ни, неговия инстинктъ
му е сочилъ винаги какъ-
ва сила е просвѣтата, а

неговата честна мисляща
интелигенция и даровити
водачи схващаха много
добре, че само просвѣ-
тата е най-здравия пътъ
за опазване неговата на-
родностна цѣлостъ, не-
говия битъ.

И ето! Не бѣ отчаяна.
Ние помнимъ общия
възторгъ отъ устройва-
ни забави, сказки и
концерти. Помнимъ за-
хласа отъ постановкитъ
на нашия скромнъ теа-
теръ, неговитъ обикол-
ки изъ сгушениитъ град-
чета на Добруджа.

И всичко това само
до преди една година!
До тогава още тѣхъ
последнитъ усилия на
честнитъ творци на тѣ-
зи прояви: да се запази
поне единъ театъръ, ед-
на хорова задруга.

У-и! Годината 1939 бѣ
белегъ на фаталенъ за-
стой и отсъствие на
всѣка инициатива за от-
почване нова, колкото
желана, толкова по-не-
обходима просвѣтно кул-
турна дейностъ. Цѣла
година, по силата на обя-
сними за всѣкиго об-
стоятелства, българско-
то малцинство, се лиши
отъ каквито и да било
културни прояви.

Нерадитъ вести, които
ни съобщаватъ отъ Си-
листра, където още кре-
таха последнитъ станки
на театъръ и музика, ид-
ватъ да докажатъ, че и
тѣ падатъ подъ ударитъ
на сжщата скръбна у-
часть, да предостановятъ
своята недавнашва дей-
ностъ.

И все пакъ, ние се
надѣваме, че времето и
нуждитъ ще наложатъ
необходимостта да из-
живѣемъ всичко това и съ-
нови сили и повече усър-
дие да отпочнемъ по-по-
лезна, творческа работа.
МИЛ. КРАЙПОЛСКИ

ЕДНА БЛАГОДАРНОСТЪ

и едно желание

Въ предпоследниятъ брой на нашия вестникъ, ние бѣхме споменали за културно - просвѣтната дѣятелностъ, която развиватъ мѣстнитѣ сдружения (бресли) на работниците, поднасяйки имъ същевременно и заслужената похвала за това.

По поводъ на това, отъ тѣхна страна се получи въ редакцията следното писмо:

Г-нъ редакторе,

Най-първо, считаме за нужно да изкажемъ нашия благодарности и не само благодарности, а и нашата радостъ, че вие навреме и вероятно и старателно за напредъ ще ви интересува нашия животъ, постижения и нужди

Считаме за нужно да подчертаемъ, че ние, въ нашата цѣлокупностъ и поотдѣлно всѣка една отъ новообразуванитѣ се раб. сдружения (бресли), не броемъ изъ нашитѣ редове интелектуални елементи, нито подготвени артисти, нито хора, занимаващи се специално съ изкуство, нѣмали сме възможностъ, както знаете, да се поучимъ въ висши училища и университети, но водима съ декретирането на закона за трудовитѣ организации имали сме и ще имаме за напредъ и предвидъ и нашитѣ културно-просвѣтни нужди и интереси

Тѣй щото, виждаме въ кол нитѣ на вашия в-къ а най-вече, въ уводната статия, подписана отъ

Васъ, въ последния брой, не само една констатация, а също и единъ писъкъ къмъ интелектуалца и особено тия отъ младата генерация, въ чиито сили и енергия вѣрваме и ние, но също така бихме се почувствували по-бодри и съ повече надежда, ако срѣщнахме по нашия пътъ къмъ просвѣта и тѣхната помощъ."

Тия редове, а също тѣй и литературнитѣ забави и вечери, които изнесоха презъ празничитѣ, говорятъ, че работничеството отъ нашия градъ, организирано въ своитѣ бресли, е рѣшило и сериозно работи за своето културно повдигане.

Едно нареждане

На генералния щабъ на армията

— Генералниятъ щабъ на армията, въ съгласие съ Министерството на Земеделството, е промѣнилъ нарежданията, които се отнасятъ до възрастта на ония, които оставатъ мобилизирани на мѣсто въ интереса на

земеделското производство.

За персонала на мелницитѣ, земеделски агенти и работници отъ 35 г. на горе.

Всички останали постове отъ 30 години на горе.

Не отминавай никога,

безъ да се отбиешъ въ новата бodega

„ЖУВИЛЕУ“

НА ЖЕЛЪЗКО КОЛЕВЪ И ГЕОРГИ РАДЕВЪ

(въ бившето здание на Добри Русковъ)

Уютностъ, чистота, вкусни мезета и най-отбрани напитки

торпилирането на 6-динъ холандски параходъ

— Амстерданъ 15. (Радоръ) Кореспондента на агенция Хавасъ съобщава:

Торпилирането на холандския параходъ Agendskerck (8000 тона) отъ страна на една германска подводница, съвпада съ военното заплашване което се манифестира на германско-холандската граница и съ намека съдържашъ се въ военното германско комюнике, споредъ което единъ холандски аеропланъ билъ нарушилъ германската територия, летейки надъ мѣстността Нордхоркъ.

Едно живо вълнение се забелязва въ Холандия следъ това торпилиране.

Международното безспокойствие отъ миналата седмица отслабна

Лондонъ 17 (Радоръ) Специалния кореспондентъ на агенция Ройтеръ съобщава: Отпуски дѣдени на войницитѣ отъ английскитѣ експедиционни корпуси, които бѣха суспендирани, се даватъ наново, започвайки отъ срѣда вечерта.

Отъ гаритѣ намиращи

се близо до зонитѣ които се намиратъ глийскитѣ войски, за наха много влакове, войници и офицери отпуща за Англия. Тѣ фактъ показва, че неспокойствието отъ края миналата седмица е отслабнало съвсемъ, и най-малкото се е намалило значително.

Д-ръ Петъръ Пачевъ хирургъ

Завършилъ медицинския факултетъ при университета въ ГРАЦЪ—АВСТРИЯ Радиоскопия, радиография, ултра виолетови лъчи. Приема болни въ медицинския си кабинетъ на улица Regele Carol 37, Bazargic, въ бившето здание Добри Русковъ.

Д-р. Атанасъ Калчи

детски, вътрешни и нерически болести. Радиоскопия, радиография, ултравиолетови лъчи. Се установи въ гр. Базарджикъ ул. Principele Mircea Nr. 27, срѣщу хана на Чамурлийски.

Най-хубаво типово селско брашно ще си смелите на мелница

КАРАЛЕЗЪ с. Войнещи

„ЛА НЯГУ“

Първокачествени напитки

Различни яденета и отлична скара.

— Прислуга точна и съвѣстна. ЧИСТОТА ОБРАБОТКА ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИЕ

По пътя на едно сърдце

ОТКЪСЪ ОТЪ ОПИСАНИЕТО НА ПОГРЕБЕНИЕТО НА АСЪНЪ ЗЛАТАРОВЪ

отъ Кирилъ Николовъ

... Две проточени вериги студенти съ факи въ ржце и три черни хоругви. Скронна траурна декорация предъ ковчегъ, понесенъ на ржце отъ студентитѣ. Вътрѣтъ шибаше лицата имъ, разбъркваше коситѣ имъ, смрачаваше ржцетѣ имъ. А тѣ, притиснати съ любовъ къмъ учителя искаха само едно — да стоплятъ истиналото му

сърдце, да го върнатъ отново къмъ животъ.

Следъ тѣхъ вървѣше многоликата скръбъ, потопена въ мълчание. Безкраенъ потокъ отъ мъже и жени, отъ стари и млади. Една пѣстра смѣсница отъ хора съ различни професии, съ различенъ социаленъ битъ. Да обединишъ тия хора въ себе си, да слѣдешъ тѣхнитѣ сърд-

ца въ едно, — трѣбва не само да криешъ чаръ въ усмивката си и музика въ гогора си. Трѣбва да можешъ да живѣешъ, да се боришъ и да умрешъ за тѣхнитѣ идеали, за ония обществени идеали, които водятъ човѣчеството безспирно напредъ. Само този пътъ води въ пантеона на безсмъртнитѣ.

Когато първитѣ пристъпи на вечерния здрачъ прогониха деня, процесията стигна въчното жилище, отредено за онова, що бѣше най-малко въчно у Ас. Златаровъ. Нощта бавно и невидимо спускаше тъмния вуалъ на мрака и обвиваше

земята въ трауръ. Хората станаха невидими и тайнствени. Само около гроба свѣтеше. Нѣколко запалени факали като пламнали младисърца разливаха обилна и тревожна свѣтлина. Купчина прѣсно изкопана прѣстъ бѣше естествена трибуна. И върху нея, отъ името на единъ осиротѣлъ народъ, трѣбваше сега да се каже последното „сбогомъ“. Трепѣше свѣтлината на факалитѣ и хвърляше неспокойни сѣнки върху лицата на ораторитѣ. А гласовѣтѣ имъ, високи и отмѣрени, заливаха съ мистична тържественостъ това необикновено събрание отъ живи сили.

Върху малката трибуна никна свѣтналата фигура на млада студентка. Сподавенъ то й ридание се откъсна полетѣ къмъ звездитѣ.

— Скъпи учителю, никога не ще те забравимъ. Ти ни научи силно да живимъ!...

Луната, блѣда като мѣсецъ, спуска клепки и скри подъ облакъ. Тя дѣлѣше разказва на звездитѣ любовта на две протегнати като сърдечни струни ръце и за неизплаканата скръз на две разплакани очи...

ТРИ ГОДИНИ ОТЪ СМЪРТЬТА НА Проф. Д-ръ АСЪНЪ ЗЛАТАРОВЪ

ПОКЛОНЪ

Когато пролътношо слънце на единъ априлски денъ, презъ 1933 г., пробуждаше коравия черноземъ на Добруджа за новъ животъ и южняка брулеше изгорлото лице на одруденъ орачъ, презъ сичоритъ на родната ни земя, премина сжтъ, желанъ на всички ни гостъ.

Две свѣтли, сини очи погалиха съ погледа си ширниъ поля, догониха въ висинето чучулига. Той чу родна майчина пѣсень, невиненъ смѣхъ на деца, тежки аравдиви слова на бащи — орачи...

Презъ сичоритъ на ншиъ разоранъ ниви дойде, тогава, между насъ единъ отъ малцината избраници на племето ни: неговиятъ духовенъ вождъ, вождъ на правдата, защитникъ на истината, творецъ на прекрасна родна речъ и жрецъ на науката — проф. Асѣнъ Златаровъ.

Како сжщински роденъ братъ той-всѣхъ между насъ и съ слова, простъ, както самата истина, дишащи безгранична обичъ, съчувствие и човѣчност, той завладѣ сърдцата ни. Уви! малцина бѣха тия, които можаха да посетятъ ширниъ му научни сказки.

И тъй бѣха щастливи да съзерцаватъ скромната му фигура и образъ; да се опиятъ отъ музиката на неговия неженъ, кристално чистъ и звученъ български езикъ, да прозратъ познанието чрезъ научната истина, — „да пишатъ съ жадни уста отъ извора на неговата мъдростъ и поезия“.

Асѣнъ Златаровъ!
Колко мъчно е да се предаде, Шукъ, всичко за него.

Химикъ по звание и специалностъ, по призвание, той обладаваше

талантъта на голъмъ писателъ и поетъ, недосегаема сърдечностъ и отзивчивостъ къмъ общественитъ въпроси. Той бѣ неподражаемъ сказчикъ и популяризаторъ на науката и честенъ журналистъ. Неговиятъ духъ, излъченъ съ воля и въра въ бъдещето, неговитъ разнолики прояви, правѣха отъ него и ученъ и поетъ, общественикъ и борецъ. Затуй, дълото му се простира отъ универзитетската катедра до обществената арена и отъ най-нежнитъ форми на неговия поетиченъ възторгъ до популярниъ му научни сказки всрѣдъ народа.

А повече отъ всичко, той бѣ човѣкъ.

„Съ свѣтълъ умъ, широкъ душа и любящо сърдце, съ учения бѣше ученъ, съ простия — простъ, съ гражданина — гражданинъ, съ селянина — селянинъ. Той обичаше проститъ и трудолюбиви селяни и не жалеше време и способности да прѣска повече свѣтлина всрѣдъ малкитъ и слабитъ въ живошта...“

Проф. Златаровъ нѣ-

маше на себе си равенъ. Въ своята тридесетъ годишна научно-писателска и общественна дейностъ, съ перото и чрезъ живоото слово той правеше достъпни на всички научнитъ истини, учеше на повече правда и човѣчностъ.

Обичащъ до безграничностъ своя народъ, той върва до фанатизмъ въ неговитъ добродѣтели, които ще го изведатъ къмъ истината, доброто и красотата. Съ тия чувства и въра той закри младиъ поколения и имъ отиде съ щедростъ цялото си съкровище отъ мислъ и любовъ.

Огромно е научното и писателско наследство на Ас. Златаровъ, а като същественикъ на нашия заслужава сж надеждна оценка. Живѣлъ съ пулса навремето си, но винаги съ погледъ въ бъдещето, той е и днесъ, и винаги ще бѣде актуаленъ, защото ще пребждатъ идеалитъ на които той служи: — за много човѣчностъ, за правда, за беззаветно служене на народъ и нация.

Ам. Павловъ-Поповъ

ИЗЪ ПРЕДСМЪРТНИТЪ ПИСМА-ЗАВЕТЪ НА ПРОФ. ЗЛАТАРОВЪ, КЪМЪ МЛАДЕЖТА

„Обичахъ младежта тая, която учехъ. Въ уроцитъ си давахъ цѣлия себе си... Училь съмъ ги всѣкога на любовъ къмъ труда и истината, на въра въ силитъ на живота, на служба и дългъ въ името на единъ идеалъ по-горенъ отъ себеобичието и кориситъта, които правятъ човѣка недостоеенъ за името му.“

„Искалъ бихъ, въ една последна лекция на студентитъ да имъ кажа нѣколко прости, но важни нѣща... Че трѣбва, като младежи, да отгледатъ три добродетели: любовъ къмъ труда, любовъ къмъ истината, любовъ къмъ народа. Да обичатъ родината си — да я обичатъ чисто и преданно и

никога отъ тая си обичъ да не правятъ карьера: позорно нѣщо е професионалниятъ патриотизъмъ: — бива ли да се изкориства едно естествено и благородно чувство, което всѣки човѣкъ трѣбва да притежава?“

— Искалъ бихъ на тая младежъ да кажа да еждей родната си речъ: какво богатство какво чудо, каква сила е тя! Нека работятъ да има повече просвѣта, повече идейна политическа, стопанска свобода; да не се боятъ, че ще иматъ нейриятности отъ ограничениъ, духовно слѣпихъ, чуждитъ на позицитъ на живота: идеалитъ всѣкога побеждава, стига да е смисленъ, високъ човѣченъ;

на поборникъ, на единъ отъ другаритъ на Левски, Асѣнъ Златаровъ е роденъ въ гр. Хасково, на 4 февруари 1885 г. Надаренъ съ бодъръ умъ, силна воля и любознатост, още като гимназистъ, той се увлича отъ рускитъ и класически писатели и работи въ домашната си химическа лаборатория.

Следъ като следва една година по Химия въ София и слуша по литература и философия, той заминава въ Женева, където вършва образованието си, а следъ това взема докторатъ по физика и специализира въ Мюнхенъ по Химия на хранителни продукти. Въ Женева той се среща и дружи съ гениалния Жанъ Жересъ. Стъ 1908 година е гимназиаленъ асистентъ по Химия въ Софийския университетъ и стига до професорската катедра, която заема до 1936 г.

Проф. Златаровъ е отпечаталъ десетки научни трудове на български и чужди езици, учебници, стотици статии по общественостъ. Написалъ е десетъ популярно-научни брошури, три книги, подъ псевдонима „Аура“ и пр. Редактиралъ е много вестници и научни списания.

Проф. Златаровъ почина на 22 декември 1936 г. въ Виена. Тамъ въ София му бѣ устроено народно погребение. Въ негово паметъ българския народъ загуби най-голъмия, свои ученъ и общественикъ.

Пролѣтъта на 1933 година проф. д-ръ Асѣнъ Златаровъ умира въ София. Предъ хиляди граждани, дошли да чуютъ магическото, той държа нѣколко научни сказки. Неговото посещение неизлъчими спомени въ душитъ на всички ни. Съ болно и дълбоко смирение ние колѣнитимъ за поклонъ въ гробъ...

и провлѣчено, свѣтло залюлъха. Въ чужда Хората се размърдаха колѣничатъ. Големи черни сѣнки се падна на колѣната се тъмна и смѣлнати отъ свеждащи се очи и клетва глави. Той даде въ безкрая вършатъ живитъ и почватъ мъртавитъ, отъ гробоветъ, за да не изгубятъ.

и тъмнина, търсачетани въ своя изразъ...

и тихо и нежно криватъ на една пѣсень. Издигна се съ устремъ

нахлу въ сърдцата и лудо залюлъ тамъ камбанитъ на живота...

Живъ е той, живъ е...
Тукъ свършваше смъртта. Надмогната и победена, тя правеше път на бликналия изъ нея новъ и въ по висша форма животъ. Съ пълни гърди, младежитъ възторжено пѣха химна на безсмъртието.

Тозъ който падне въ бой за...
Той не умира...

Хората се изправиха сепнати и окрили. Съ радостъ подемахъ живата пѣсень и тръгнаха смѣло къмъ слънцето.

ВЕСТИ

Три убийства въ една нощ

Напоследък обирите въ нашият град значително зачестяват.

Така напр. само въ една нощ на 14 срещу 15 т. м. въ града ни бѣха извършени три убийства съ цель за грабежъ.

— Презъ нощта, на 14 срещу 15 т. м. неизвестни лица сж влѣзли въ дома на вдовцата Хареклия Апостолъ Пурдей, ул. Тачитъ, съ цель да я ограбятъ. Въ борбата съ тѣхъ, вдовцата е била намушена съ ножъ на нѣколко мѣста, следствие на което е починала.

Полицейскитѣ власти водятъ следствие.

— Сжщата нощъ, крадци се опитали да влѣзатъ въ помещението на фабриката за бонбони и локумъ „Добруджа“.

Изненадани, обаче, отъ единъ отъ хората на „Нощната стража“, тия последнитѣ хукватъ да бѣгатъ. Въ своя бѣгъ, единъ измежду крадците се спира и стреля върху преследващиятъ ги пазачъ. На свой редъ пазача сжщо стреля и бѣгащия бива поваленъ на земята.

Той е отнесенъ въ мѣстната болница. Въ интереса на следствието други сведения липсватъ.

— Оня день, понеделникъ, 15 т. м., сутринта, избухна пожаръ въ къщата на старицата Домника Василева отъ града ни, на площада Ренащерий (голѣмия

орѣхъ).

Благодарение усилията на пожарната команда и помощта на гражданитѣ, пожарътъ биде локализиранъ и потушенъ. Къщата е изгорѣла напълно. Подъ развалинитѣ биде измжкнатъ, обаче, трупа на старицата, почти изгорѣла, съ свързани отзадъ рѣце.

Сждебнитѣ и медицински власти установиха, че се касае до извършено покушение надъ живота на старицата отъ неизвестни престѣпници.

— Презъ нощта, на 15 срещу 16 т. м., неизвестни крадци, сж разбили и влѣзли въ фотографическото ателие на Ганевъ и Николовъ и сж задигнали голѣма сума пари.

— Поради независа-

щи отъ редакцията причини, в-кътъ ни не можа да излѣзе за празниците, така, че много отъ полученитѣ въ редакцията статии, разкази, стихове и пр. на нашитѣ сътрудници, останаха непомѣстени. Простамъ извинение.

По сжщата причина закѣснѣ и писаното за Асѣнь Златаровъ.

— Г-жа Руска Атанасова бивша учителка, Базарджикъ, ул. „Кос-Шаки Негри“ № 10 записва абонати за списанията: „Модерна До-

макия“, „Детска досѣ“, „Вестникъ на нашата“ и „Литературенъ гласъ“.

Търся да купя: държавни облигации, данѣчни бонове и акции на банка „Урбана“ и дустрия и Комерцъ рожанъ“.

Правя осигуровки за животъ, пожаръ и пр.

Г. АТАНАСОВЪ
Осигурит. д-во „NATION“
Базарджикъ
ул. Пр. Михай 21

Д-ръ АЛЕКС. ЛЮБЧАЕВЪ

премѣсти медицинския си кабинетъ на ул. „Împăratul Traian“ 10 въ улицата до телефонитѣ

Reprezentanța generală pentru România

INDUSTRIA ECONOMIA S. A. R.

Fost NICOLAE FEHER

Str. I. C. Brătianu 34 — TIMIȘOARA

Аgricultori !

Вă atragem atenție, că avem depozit de cele mai noi și perfecționate Mașini de treerat Feherki model 1940, cu și fără aparat de tocit pae, cu rame și blindaj de oțel cu rulmenții duble și oscilante, diferite mărimi.

Deasemenea, avem aparate de treerat fasole, soia, fâ, adaptabile la ori și care mașina de treerat, din cea mai renumita fabrica — Căile ferate maghiare — Buda-Pesta.

Prețuri și condițiuni cele mai convenabile.

Important pentru morari și proprietari mari:

Este necesar să vă înzestrați gospodăriile voastre cu cele mai perfecționate, productive și economice

Mori cu clocănele Mavag — universal C.F.U.

pentru făină, uruială, porumb cu coceni — cea mai bună hrana pentru vitele voastre.

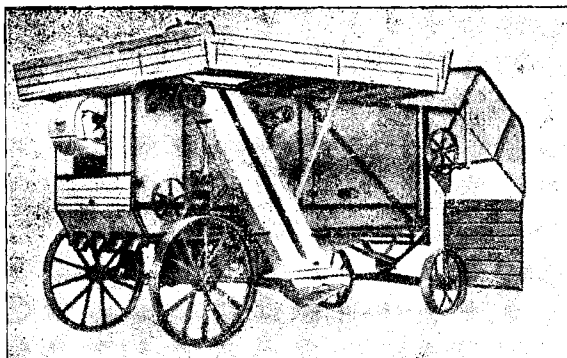
Tractoare: **Hanomag-Diessel, Fordson, Kasse**, seceraătoare, legătoare, pluguri, uruitoare și alte mașini agricole și industriale.

Pentru informații și prospecte, adresați-vă numai:

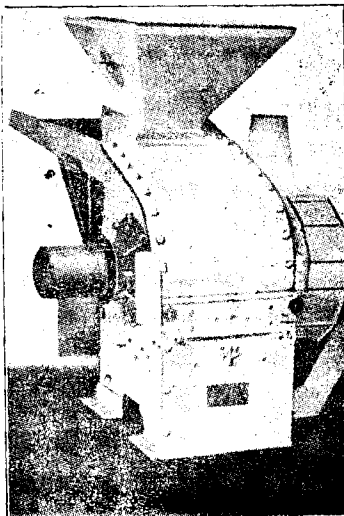
Șteref - Vantof

BAZARGIC

Cinema „Splendid“ — „Pr. Ferdinand“ 50

F E H E R K I C. F. U.

URUITOARE
MAVAG

Земедѣлци !

Обърнете особено внимание! Имаме складъ на най-новитѣ и усъвършенствувани

Бършачни машини Фехерки

модель 1940 година, безъ и съ АПАРАТЪ ЗА ДРЕБНА СЛАМА, съ стоманени рамки, стоманена блиндировка, и съ двойни съчмени лагери охчилагни, различни голѣмини.

Сжщо имаме апарати за вършене на бобъ, соя и фий, приспособяеми на всички видове вършачки ОТЪ НАЙРЕНУМИРАНАТА ФАБРИКА — УНГАРСКИТѢ ДЪРЖАВНИ ЖЕЛѢЗНИЦИ БУДА-ПЕЩА — Цени и условия най-износни

Важно за млничари и едри собственици, Необходимо е да се снабдите съ най-усъвършенствуванитѣ голѣми продуктивни и икономични

Мелници съ чукчета Mavag

универсалъ **C. F. U.** за брашно, ярма и мисиръ съ кочанитѣ стѣблата съ шумата, най-необходимата и удобна храна за добитъка Ви

Трактори: **Hanomag — Dissel Fordson, Kasse**, жетварки, вързачки, плугове, мисиротрошачки и други земедѣлски и индустриални машини

За информации и проспекти обърнете се къмъ фирмата

Стеревъ и Вантовъ

БАЗАРДЖИКЪ

Кино „Сплendid“ — Пр. фердинандъ 50